

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2018 - 214

Doknr.
18968

Dato
25-10-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 27. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 103 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 103:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen fra en gruppe plejeforældre i Brønderslev Kommune om forholdene for plejefamilier i Brønderslev Kommune, jf. SOU alm. del - bilag 52 (fortroligt bilag)?”

Svar:

Udvalget henviser til en fortrolig henvendelse fra en gruppe plejeforældre om udfordringer i deres samarbejde med Brønderslev Kommune. Det er plejeforældrenes oplevelse, at kommunen vil nedsætte deres vederlag uden tilstrækkelig faglig begrundelse, og at nogle plejefamilier bliver presset til at adoptere børn, der er anbragt i pleje hos dem.

Oplysningerne i henvendelsen gør naturligvis indtryk på mig, fordi de efter det oplyste tegner et billede af et samarbejds-klima mellem nogle plejefamilier og en kommune, som er langt fra det, regeringen ønsker. Da det fremgår, at et eller flere forhold er under behandling eller har været behandlet af de kompetente myndigheder, og idet jeg ikke har indgående kendskab til de nærmere faglige vurderinger i sagen, finder jeg det rigtigst ikke at kommentere på de konkrete detaljer i henvendelsen. Men der er selvfølgelig ingen tvivl om, at det ikke er i orden, hvis et anbragt barn bliver taget som gidsel i en uenighed om vederlag mellem en plejefamilie og en kommune.

Jeg kan generelt oplyse, at det følger af adoptionsloven, at når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet uden samtykke, og er anbragt i en plejefamilie, er der mulighed for, at plejeforældrene kan adoptere barnet uden forældrenes samtykke. Det forudsættes, at barnets tilknytning til plejefamilien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde denne tilknytning, navnlig under hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst og til barnets relation til sine forældre. En sådan adoption kræver i sagens natur altid, at plejefamilien ønsker og ser sig i stand til at adoptere. Her vil det være helt afgørende indledningsvist at afdække, om plejefamilien overhovedet ønsker at adoptere.

Jeg kan endvidere oplyse, at der i forhold til plejefamiliers vilkår ikke findes lovgivning, som regulerer fastsættelsen af vederlag eller opsigelsesvarsler for plejefamilier, ligesom området ikke er overenskomstreguleret. Vederlag og vilkår for plejefamilier er således et aftalespørgsmål mellem kommunerne og plejefamilierne. Begge parter skal således være enige om forholdene.

Det gælder generelt på området, at alt, hvad en kommune foretager sig over for udsatte børn og unge, først og fremmest skal have barnets tarv for øje. Det gælder ikke mindst for børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet. Kommunerne bør derfor strække sig langt for at sikre et godt samarbejde med plejefamilierne, fordi det understøtter ro og stabilitet i anbringelsen af barnet eller den unge.

Derfor er jeg også glad for, at KL nu anbefaler kommunerne at anvende den såkaldte Gennemsnitsmodel for fastsættelse af vederlag til plejefamilier. Gennemsnitsmodellen gør op med den uhensigtsmæssige incitamentsstruktur i KL's tidligere anbefalinger på området, hvor plejefamilier risikerede at blive sat ned i vederlag, fordi barnet havde fået det bedre som en konsekvens af anbringelsen i plejefamilien, og hvor jævnlige genforhandlinger af vederlag øgede risikoen for konflikt mellem plejefamilien og kommunen. Jeg vil også gerne henvise til KL's principper for god forhandlingsadfærd på familieplejeområdet, som blev udarbejdet i forbindelse med, at KL gik over til at anbefale Gennemsnitsmodellen.

Anbragte børn og unge hører blandt de mest udsatte i vores velfærdssamfund, og vi skal arbejde målrettet for at sikre, at de får den rette hjælp og omsorg. Det handler især om at sikre anbragte børn ro og stabilitet i anbringelsen.

Jeg synes, at der i dag er udfordringer på det her område, som vi skal have løst. Her handler en del af løsningen om at sørge for, at både børn og plejeforældre kan være trygge ved, at en anbringelse ikke afbrydes på grund af uoverensstemmelser med kommunen om eksempelvis økonomi. Dét og spørgsmålet om, hvordan vi mere generelt skaber bedre vilkår for plejefamilier, er emner som jeg vil se nærmere på i denne regeringsperiode.

Med venlig hilsen
Astrid Krag